

Nieuwjaar 2019

Leven van wat komt.

Inleiding:

We hebben afscheid genomen van 2018, het nieuwe jaar ligt nog maagdelijk, oningevuld, voor ons. We kijken vooruit en vragen God om zegen over onszelf, over onze familie, over lieve vrienden/innen, over onze parochie. Wij vragen God dat we in het nieuwe jaar onze talenten en krachten optimaal mogen gebruiken om de ander naast ons tot zegen te zijn, maar ook om te bouwen aan een gemeenschap van broeders en zusters, die toegewijd zijn aan elkaar.

Preek.

Lieve mensen, 'Een Zalig Uiteinde' zeiden we gisteravond (een goeie roetsch), Zalig Nieuwjaar zeggen we deze morgen tegen elkaar. Mensen in het bedrijfsleven denken dan graag in termen van getallen: zoveel winst geboekt in het afgelopen jaar, zoveel geproduceerd, ons artikel is gewild; in het komende jaar kunnen we inzetten op nog meer winst, op groei, op nog meer productie. Zo ging dat vroeger in de kerk eigenlijk ook; denken in termen van getallen: de pastoor gaf op nieuwjaarsdag een overzicht hoe de parochie ervoor stond: zoveel parochianen, zoveel geboortes, zoveel doopjes, zoveel eerste communies, zoveel vormelingen, zoveel huwelijken, zoveel paascommunies, zoveel sterfgevallen. En dan volgde het financiële plaatje: zoveel was er binnengekomen aan kerkbijdrage, bankenpacht, kerkcollecte, zoveel was er uitgegeven; en hij verbond er dan nog wat commentaar aan, bedankte de mensen, wenste hun een Zalig Nieuwjaar; dat was het dan: getallen, getallen!

Maar vandaag kunnen we in de kerk geen goede sier meer maken met getallen; we kijken ook anders; moeten ook anders kijken; vandaag vragen wij ons af: Zijn wij in het afgelopen jaar gegroeid, sterker, resoluter geworden in het spoor van Jezus? Heeft ieder van ons, in eer en geweten, zijn/haar talenten daarvoor ingezet? Ik zie voor me: een gemeenschap van mensen, man, vrouw, jong, oud, allemaal uniek, met allemaal bijzondere gaven, met wijsheid, met hoop, met kracht om lief te hebben en te leven. Allemaal mensen met jaren van levenservaring en geloofservaring, gerijpt door lief en leed, of door opgelopen kreukels wijs geworden. En ik denk: Wat een rijkdom zit hier voor me! En ik hoop, ik hoop van harte: Dat we erin mogen slagen die rijkdom aan talenten, ervaring en enthousiasme, zomaar binnen handbereik, optimaal te benutten om die mooie wereld van broeders en zusters op te bouwen, het koninkrijk van God, waarvan Jezus sprak en droomde. Zijn we daarin in 2018 gegroeid of niet? Twee duizend jaar geleden gaf Hij zijn volgelingen (daar rekenen wij ons toch

ook toe) immers de opdracht om onze wereld mooier en leefbaarder te maken, Hem achterna.

Als Andreaparochie willen wij dat blijven doen in het nieuwe jaar 2019, ieder met zijn/haar talenten - en die hebben we heel wat in huis - , bouwen aan een mooie rechtvaardige wereld waar het goed leven is voor iedereen, een wereld van broeder/zusterschap. We willen er voor elkaar zijn, volop; elkaar opvangen en dragen; elkaar aanvaarden zoals we zijn, vooral oog hebben voor mensen met kwetsuren, verdriet en pijn; niemand mag erbuiten vallen, niemand mag zich erbuiten voelen.

Mensen met een verstandelijke handicap mogen zich bij ons thuis voelen; mensen die seksueel anders geaard zijn, mogen bij ons zijn zoals ze zijn; mensen, die - om wat voor reden dan ook - verslaafd zijn geraakt aan drugs, sluiten wij niet buiten; mensen, die eenzaam zijn en ernaar hunkeren om gezien te worden, worden door ons gezien; mensen, die hun land hebben moeten ontvluchten, mogen bij ons een thuis en nieuwe kansen krijgen; en als hun kinderen hier geworteld zijn, of hier geboren zijn, vriendjes en vriendinnetjes gemaakt hebben, moeten ze bij ons mogen blijven. En ook mensen in de arme of oorlogsgebieden beschouwen we als onze broeders/zusters; want ook hun geroep dringt tot ons door.

De echte maatstaf waarmee wij kijken of een parochie vitaal is, heeft niet met getallen of met leeftijd te maken, is een totaal andere, van een andere wereld; de echte maatstaf is deze: Groeit zij in zorg, in liefde, in dienstbaarheid aan mensen, die in de wereld van getallen, van winst en productie, niet passen, of erbuiten gesloten worden

Lieve mensen, mijn wens voor 2019 is deze: Dat we met elkaar blijven geloven waar het echt om gaat, daarin sterk blijven, en ons zelf niet verloochenen. Mijn wens voor de parochie in het komende jaar is, ook al mag ik zelf aan de zijlijn staan: dat we daar vol vertrouwen aan verder werken.... en het ook uitstralen.... en vieren. 'Leven van wat komt' staat hier op de wand: leven van wat op onze agenda komt.